

zaplacení se žaluje v prvé žalobě, byly odebrány na základě zvláštní koupě a objednávky 4.000—5.000 cihel a zbytek na základě zvláštních koupí při jednotlivých odběrech, tašky pak na základě zvláštní samostatné koupě a rovněž tak i korýtka. Nejde o jedinou úhrnnou koupí, nýbrž o řadu samostatných objednávek a koupí, při nichž kupní cena jednotlivě nepřesahovala nikdy 5.000 Kč, takže k žalobě o zaplacení jest příslušný okresní soud podle § 49 čís. 1 j. n. V téže žalobě mohl ovšem žalobce spojití bez závady více nároků z jednotlivých kupních smluv, pokud úhrnná pohledávka nepřesahovala 5.000 Kč (§ 227 c. ř. s.). Námitka věcné nepřislusnosti není tudíž opodstatněna, ana se nežaluje část jednotného dluhu z jediné kupní smlouvy, který by převyšoval 5.000 Kč (§ 55 j. n.). Poukazuje-li stěžovatel k tomu, že procesní hospodárnost vyžadovala spojení všech nároků v jedné žalobě, bránil by tomu zákaz hromadění žalob u okresního soudu, an souhrn nároků převyšoval 5.000 Kč (§ 227 c. ř. s.). K tomu, zda snad byly žaloby neúčelně a zbytečně podány odděleně, ač mohly býti částečně spojeny, bylo by lze hleděti jen při úpravě útrat.

Čís. 11251.

Předpis § 223, druhý odstavec, c. ř. s. v doslovu zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n., vztahuje se jen na dražbu (na dražební rok), nikoliv na lhůtu k rekursu proti příklepu.

Odmítnutím rekursu proti příklepu jsou vyřízeny i stížnosti do předcházejících usnesení (do celého předchozího řízení) exekučního soudu.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1931, R II 333/31.)

Usnesení o udělení příklepu při dražebním stání ze dne 24. června 1931 napadl knihovní věřitel dne 8. srpna 1931 rekurem, uplatňujícím vadu podle § 184 čís. 3 ex. ř. Kromě toho napadl rekurem i dřívější postup soudu. **R e k u r s n í s o u d** rekurs odmítl jako nepřipustný.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení rekursního soudu.

D ů v o d y:

Podle ustanovení § 187 poslední odstavec ex. ř. v doslovu novely čís. 118/1914 ř. zák. může hypotekární věřitel, jenž nebyl o dražbě zpraven a nebyl u dražebního stání přítomen, vadu podle § 184 čís. 3 ex. ř. uplatniti do čtrnácti dnů po dražebním stání. Dražební stání bylo dne 24. června 1931 a stěžovatelka podala stížnost uplatňující vadu podle § 184 čís. 3 ex. ř. až 8. srpna 1931, tedy zřejmě opožděně, poněvadž se předpis čl. II čís. 2 odst. 2 zák. čís. 23/1928 sb. z. a n. vztahuje jen na dražbu, tedy jen na dražební rok, nikoliv na lhůtu k rekursu proti příklepu, takže běží i v soudních prázdninách. Odmítl-li tudíž rekursní soud její stížnost, stalo se tak právem, a nevádí, že byla odmít-

nuta jako nepřipustná, ačkoliv měla býti správně odmítnuta jako opozděná. Tím jest vyřízena i stížnost, pokud se v ní vytýká již od původu nezákonný postup a napadá se konečný výsledek řízení, příklep, neboť, byl-li rekurs proti příklepu právem odmítnut, je tím vyřízena stížnost i do předcházejících usnesení, pokud se týče do celého předchozího řízení.

Čís. 11252.

I podle druhé věty § 418 obč. zák. i podle § 1041 obč. zák. jest třeba, by byla žaloba řízena proti tomu, kdo jest vlastníkem v době, kdy byly náklady činy, nikoli proti jeho singulárnímu nástupci. Najmě nelze řídit žalobu proti tomu, kdo nabytí vlastnictví teprve napotom příklepem při opětné dražbě.

Vlastnickou žalobou lze se domáhati vydání jen těch předmětů, jež byly vneseny na nemovitost a nestaly se nesamostatnými součástmi nemovitosti, nýbrž mohou býti odstraněny bez porušení podstaty nemovitosti.

Vydražitel při opětné dražbě nenabytí příklepem vlastnictví k věcem, jež nebyly a ani nemohly býti v odhadním protokole popsány a uvedeny, ježto byly na nemovitost vneseny až po první dražbě.

(Rozh. ze dne 11. prosince 1931, Rv I 1178/30.)

Žalobce vydražil exekučně nemovitost, nedodržel však dražební podmínky, pročež byla nemovitost dána do opětné dražby, v níž ji vydražil žalovaný. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném náhrady nákladů, jež v mezidobí učinil na nemovitost. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Nárok na náhradu nákladů žalobci, vydražiteli, proti žalovanému, opětnému vydražiteli nepřisluší. Udělením příklepu nabytí žalobce nemovitosti do vlastnictví jen pod podmínkou, že splní dražební podmínky. Jelikož však dražební podmínky nesplnil, nenabytí vlastnického práva a byl v době mezi dražbou a opětnou dražbou vlastníkem nemovitosti i nadále exekut, posavadní vlastník. I kdyby byl žalobce pokládán za bezelstného držitele a příslušela by mu ve smyslu § 341 obč. zák. náhrada nákladů nutných a užitečných, mohl by ji požadovati jen na exekutovi, posavadním vlastníku, nikoliv na žalovaném, který v době, kdy byl náklad učiněn, nebyl ještě vlastníkem ani v obligačním poměru k žalobci. Kdyby však žalobce nebyl bezelstným držitelem a příslušel by mu podle § 336 a § 1335 obč. zák. nárok na náhradu jako nezmocněnému jednateli, mohl by požadovati náhradu jen od posavadního vlastníka (exekuta) jakožto vlastníka věci. Ostatně, jak plyne ze žaloby, vydražitel v době mezi dražbou a opětnou dražbou, kdy byl ještě vlastníkem exekut, zřídil na nemovitostech stáj s obydlím z nouze, dřevník,